

ærede Formand tillader mig at oplæse: „Vi kræver snarest forelagt et Lovforlag om Landbrugets Drifts- og Grundforbedringskredit, saaledes at Laanene hviler henholdsvis paa solidarisk Garanti og Foranstaltningernes Værdi, og at Staten yder sin Støtte uden Rentetab“. Jeg kan fuldt ud slutte mig til dette Ønske. Jeg tror, at naar Sagen blev ordnet paa den Maade, som er antydnet i dette vedtagne Manifest, var det i Virkeligheden ikke noget Offer, der krævedes af Staten. Jeg tror, at Risikoen vil være meget lille, naar Laanene kom til at hvile paa Solidaritet mellem Husmændene. Jeg tænker, at de, der skal være solidariske, er Husmandsorganisationerne, som altsaa i Fællesskab vil hæfte for disse Laan saaledes, at Staten ikke kommer til at lide noget Tab. Naar der yderligere hertil føjes, at man ikke beder om en Gave, at man ikke beder om, at Laanene skal ydes til lav Rente, men at Staten skal yde dem til den Rente, som den selv betaler, saa kan der i Virkeligheden ikke være Tale om, at Staten lider noget Tab. De Summer, der i Øjeblikket udlaanes til Statshuse, er ikke saa store, som de har været under andre Forhold, idet Tallet paa de nye Statshuse er mindre, end det har været før, saa der er her sikkert Penge, som kunde anvendes paa denne Maade. Det vilde have stor Betydning, hvis der til dette Øjemed aarlig kunde stilles en Sum til Raadighed. Jeg skulde ikke have noget imod, at den blev noget større end den, vi foreslog i 1910—11, nemlig 200,000 Kr. i 5 Aar; det vilde maaske ikke betyde saa overmaade meget for Husmændene, men der kunde heller ikke være noget i Vejen for at forhøje denne Sum noget. Naar Afdragelsen sker saa hurtigt, som jeg ønsker, nemlig i Løbet af 10 Terminer, vil Pengene snart komme tilbage for atter at kunne bringes i Cirkulation. Jeg skal anbefale denne Sag til den højtærede Landbrugsminister, og det skulde glæde mig meget, om vi maaske til tredje Behandling kunde faa indsat en Bevilling, hvorefter disse Drifts-laan kunde ydes. Vi kunde maaske ogsaa, hvis man ikke vil gaa den Vej at ordne Sagen paa Finansloven, ordne den ved en særlig Lov. Det er ikke noget nyt, der her er Tale om for Husmændenes Vedkommende. Vi har tidligere ydet lignende Laan i adskillige andre Øjemed, saaledes til Fiskerne, industridrivende, til Skoler og Seminarier. Det er saaledes kun en Udvidelse af Tanker, man tidligere har gennemført.

Ved første Behandling blev der af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) rejst et Par interessante og økonomisk vidtrækkende Spørgsmaal. Det ene drejede sig om Muslingeavl, det andet om Aalefangst ved Hjælp af elektrisk Lys. Disse to Spørgsmaal har vakt stor Interesse indenfor Finansudvalgets Kreds. Vi har taget dem frem til Drøftelse og har gennem den højtærede Landbrugsminister henvendt os til Direktøren for „Dansk biologisk Station“, Dr. Johannes Petersen, for at søge Raad og Vejledning angaaende disse Spørgsmaal. Dr. Johannes Petersen er med stor Beredvillighed kommet til Stede i Finansudvalget og har holdt et Foredrag for os. Dette Foredrag har han tilstillet os skriftligt. Det er nu trykt og indgaaet i Finanslovsbetænkningen, saa at enhver kan sætte sig ind i, paa hvilket Grundlag han kunde ønske, at denne Sag skulde ordnes.

Det er sikkert, at der ved Muslingeavl hvert Aar kunde produceres betydelige Mængder af Kød. Muslingen er et meget nærende og velsmagende Dyr. Siden denne Sag er blevet draget frem her i Rigsdagen, har der været stor Efterspørgsel fra private efter Muslinger. De kan nu købes i Nykøbing, Mors, hos dem, der har Østersavl. Derfra forsendes de over hele Landet, og det er meddelt mig, at Efterspørgselen har været stærkt voksende. Nu ønskede i hvert Fald jeg, at der i de kommende Aar maatte blive gjort et Forsøg med Muslingeavl. Der er mange Steder i vore Farvande, der egner sig til saadanne Forsøg. Det gælder først og fremmest om Limfjorden, men ogsaa om andre Fjorde og Sunde, særlig dog de Fjorde, der ligger ved Kattegat og Nordsøens Kyster. Forsøgene kan anstilles uden store Bekostninger. Efter Dr. Johannes Petersens Oplysninger til os udkræves der kun, at man paa passende Steder i vore Farvande i Havbunden nedsetter „Bøgeris“ d. v. s. Bøgestammer af unge Bøge. De skulde helst have en Længde af omtrent 7 m og sættes hver paa et Areal af 16 m². Det var ønskeligt, om der som Forsøg kunde ned sættes 10,000 saadanne Bøgestammer. De vilde dække et Areal paa omtrent 30 Tdr. Land. Der vilde altsaa i Limfjorden og andre Fjorde og Farvande være rigelig Plads til saadanne Forsøg. Dr. Johannes Petersen mener, at naar disse Stager har staaet der omtrent 3 Aar, vil de være besatte med Muslinger, og at man paa hver Stage vil kunne faa